

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

ALGEMENE VERGADERING

A R R E S T

**nr. 223.594 van 24 mei 2013
in de zaak A. 208.348/Abis-5**

In zake : François VAN HOOBROUCK D'ASPRE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Frédéric Gosselin
kantoor houdend te 1348 Louvain-La-Neuve
Rue de Clairvaux 40/202
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het VLAAMSE GEWEST
vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Paul Van Orshoven
kantoor houdend te 1050 Brussel
Louizalaan 99
bij wie woonplaats wordt gekozen
en advocaat Bart Staelens
kantoor houdend te 8000 Brugge
Gerard Davidstraat 46/1

I. Voorwerp van de memorie van de verzoeker

1. De memorie, ingediend op 26 maart 2013 strekt tot het tenietdoen van het besluit van de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand van 25 februari 2013 houdende de niet-benoeming van François Van Hoobrouck d'Aspre tot burgemeester van de gemeente Wezembeek-Oppem.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur Eric Thibaut en auditeur Iris Verheven hebben een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 mei 2013.

Staatsraden Colette Debroux en Bert Thys hebben verslag uitgebracht.

Advocaten Frédéric Gosselin en Karolien Luyckx, die verschijnen voor de verzoeker, en advocaten Paul Van Orshoven en Bart Staelens, die verschijnen voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Eric Thibaut en auditeur Iris Verheven hebben advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Normatief kader

3. In de eerste fase van de zesde staatshervorming heeft de (bijzondere) wetgever aan de algemene vergadering van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State bevoegdheid toegewezen tot behandeling van administratieve geschillen die betrekking hebben op de zes randgemeenten bedoeld in artikel 7 van de op 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken.

De wet van 19 juli 2012 “tot wijziging van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, wat de behandeling van geschillen betreft door de algemene vergadering van de afdeling bestuursrechtspraak, op

vraag van personen gevestigd in de randgemeenten”, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 22 augustus 2012, bepaalt onder welke voorwaarden personen die gevestigd zijn in één van de zes randgemeenten, kunnen vragen dat hun beroep of vordering bij de Raad van State door de algemene vergadering van de afdeling bestuursrechtspraak wordt behandeld. Ook elke verwerende of tussenkomende partij die gevestigd is in één van de randgemeenten, kan onder bepaalde voorwaarden een verwijzing van de zaak naar de algemene vergadering van de afdeling bestuursrechtspraak vragen. De voornoemde wet, die in werking is getreden op 14 oktober 2012, voegt voorts aan de artikelen 93, 95 en 97 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepalingen toe betreffende de wijze van behandeling van dergelijke zaken door de algemene vergadering.

De bijzondere wet van 19 juli 2012 “houdende wijziging van de wet van 9 augustus 1988 tot wijziging van de gemeentewet, de gemeentekieswet, de organieke wet betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, de provinciewet, het Kieswetboek, de wet tot regeling van de provincieraadsverkiezingen en de wet tot regeling van de gelijktijdige parlements- en provincieraadsverkiezingen (de zogenaamde ‘pacificatiewet’) en van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, wat de benoeming van de burgemeesters van de randgemeenten betreft”, eveneens bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 22 augustus 2012, heeft een nieuwe procedure ingesteld voor de benoeming van de burgemeesters van de randgemeenten, waarbij de beslechting van de betwisting van de weigering van een benoeming wordt opgedragen aan de algemene vergadering van de afdeling bestuursrechtspraak.

De voornoemde bijzondere wet, die eveneens in werking is getreden op 14 oktober 2012, heeft de nieuwe procedure voor de benoeming van de burgemeesters van de randgemeenten ingeschreven in de pacificatiewet, die ze op haar beurt invoegt in de nieuwe gemeentewet.

Het door de pacificatiewet ingevoegde artikel 13*bis* van de nieuwe gemeentewet luidt als volgt:

“§ 1. In de randgemeenten bedoeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, wordt de voordrachtsakte van de burgemeester bevestigd door een stemming van de gemeenteraad en aan de Vlaamse Regering bezorgd. Vanaf die stemming is de kandidaat-burgemeester aangewezen-burgemeester, draagt hij de titel van ‘aangewezen-burgemeester’ en oefent hij alle functies uit die aan de burgemeester worden toevertrouwd. Hij wordt evenwel niet als schepen vervangen, indien hij als schepen werd verkozen.

§ 2. Zodra de Vlaamse Regering deze voordrachtsakte die werd bevestigd door een stemming van de gemeenteraad ontvangt, beschikt zij over een termijn van zestig dagen om over te gaan tot de benoeming van de aangewezen-burgemeester of tot de mededeling van een beslissing tot weigering van de benoeming overeenkomstig § 4.

§ 3. Indien de Vlaamse Regering de aangewezen-burgemeester benoemt of indien zij geen beslissing meedeelt binnen de haar toegewezen termijn, is de aangewezen-burgemeester definitief benoemd en wordt hij als schepen vervangen overeenkomstig de procedure bepaald in artikel 15, § 2, indien hij als schepen werd verkozen.

§ 4. Indien de Vlaamse Regering de definitieve benoeming van de betrokkene weigert, deelt zij deze beslissing tot weigering mee aan de aangewezen-burgemeester, aan de gouverneur en de adjunct-gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant, aan de gemeentesecretaris van de betrokken gemeente en aan de algemene vergadering van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De mededeling aan de aangewezen-burgemeester vermeldt eveneens waar het administratief dossier kan worden geraadpleegd.

§ 5. De aangewezen-burgemeester beschikt over een termijn van dertig dagen vanaf de ontvangst van de mededeling bedoeld in § 4 om een memorie in te dienen bij de algemene vergadering van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De algemene vergadering van de afdeling bestuursrechtspraak spreekt zich uit binnen de negentig dagen na de indiening van deze memorie.

De inschrijving op de algemene rol van de Raad van State vindt plaats op het ogenblik dat de memorie wordt ingediend.

De memorie wordt gedagtekend en bevat:

1° het opschrift ‘memorie met betrekking tot een beslissing over de definitieve benoeming van een burgemeester van een randgemeente’;

2° de naam en de woonplaats van de aangewezen-burgemeester en de gekozen woonplaats;

3° een uiteenzetting van de feiten en de middelen.

De memorie wordt niet op de rol ingeschreven indien:

1° ze niet is ondertekend of niet vergezeld gaat van vier door de ondertekenaar voor eensluidend verklaarde afschriften;

2° er geen inventaris is bijgevoegd van de stukken, die alle overeenkomstig die inventaris genummerd moeten zijn.

In geval van toepassing van het vijfde lid, richt de hoofdgriffier aan de aangewezen-burgemeester een brief waarin meegedeeld wordt waarom de memorie niet is ingeschreven op de rol en waarbij de aangewezen-burgemeester verzocht wordt binnen vijftien dagen zijn memorie te regulariseren.

De aangewezen-burgemeester die zijn memorie regulariseert binnen de vijftien dagen na de ontvangst van het verzoek bedoeld in het zesde lid, wordt geacht het te hebben ingediend op de datum van de eerste verzending ervan.

Een memorie die niet, onvolledig of laattijdig is geregulariseerd, wordt geacht niet te zijn ingediend.

Op hetzelfde ogenblik waarop hij zijn memorie indient, stuurt de aangewezen-burgemeester een kopie daarvan ter informatie aan de Vlaamse Regering. Deze verzending stelt de termijnen niet in werking die de Vlaamse Regering in acht moet nemen.

De hoofdgriffier zendt onverwijld een afschrift van de memorie aan de Vlaamse Regering, aan de auditeur-generaal en aan de adjunct-auditeur-generaal over.

De Vlaamse Regering zendt hem binnen vijftien dagen na de kennisgeving van de memorie door de hoofdgriffier het volledige administratief dossier over, waarbij zij een nota met opmerkingen kan voegen.

Eén van de exemplaren van de nota wordt door de hoofdgriffier gezonden aan de aangewezen-burgemeester en aan de leden van het auditoraat bedoeld in artikel 93, § 5, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Een te laat ingediende nota met opmerkingen wordt uit de debatten geweerd.

De leden van het auditoraat maken binnen vijftien dagen na ontvangst van het dossier een verslag op overeenkomstig artikel 93, § 5, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973. In voorkomend geval verzoeken zij de partijen nadere uitleg te verstrekken over de punten die zij aangeven.

De eerste voorzitter of de voorzitter bepaalt na kennisneming van het verslag, bij beschikking de dag van de terechtzitting waarop de zaak wordt behandeld door de algemene vergadering van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De hoofdgriffier geeft onverwijld kennis van de beschikking waarbij de rechtsdag wordt bepaald aan:

1° de leden van het auditoraat bedoeld in artikel 93, § 5, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

2° de Vlaamse Regering;

3° de aangewezen-burgemeester.

Het verslag wordt bij de oproeping gevoegd. De partijen en hun advocaat kunnen gedurende de in de beschikking van de eerste voorzitter of de voorzitter bepaalde tijd ter griffie inzage nemen van het dossier.

De artikelen 93, § 5, eerste lid, 95, §§ 2 tot 4, en 97, derde lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, zijn van toepassing op de procedure die wordt ingesteld door dit artikel. De artikelen 21, zesde lid, 21*bis* en 30, § 3, van dezelfde gecoördineerde wetten zijn niet van toepassing.

§ 6. Indien de aangewezen-burgemeester geen memorie indient binnen de termijn van dertig dagen bedoeld in § 5, eerste lid, of indien de algemene vergadering van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State de beslissing tot weigering bevestigt, wordt deze definitief. De gemeenteraad beschikt over dertig dagen vanaf de datum waarop de beslissing tot weigering definitief is geworden om door een stemming een nieuwe voordrachtsakte te bevestigen.

§ 7. Indien de algemene vergadering van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State de beslissing van weigering tot benoeming tenietdoet, leidt haar arrest tot de definitieve benoeming van de aangewezen-burgemeester en tot zijn vervanging als schepen overeenkomstig de procedure bepaald in artikel 15, § 2, indien hij als schepen werd verkozen.

§ 8. Voor alles wat niet geregeld is bij dit artikel zijn de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973 en het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van toepassing”.

4. Luidens een bericht dat is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 22 maart 2013, werd met een op 20 februari 2013 ter post aangetekend verzonden verzoekschrift bij het Grondwettelijk Hof een beroep ingesteld tot nietigverklaring van de voornoemde bijzondere wet van 19 juli 2012. Deze zaak is ingeschreven onder nummer 5585 van de rol van het Hof.

5. Het voorliggende beroep betreft de niet-benoeming van de verzoeker tot burgemeester van de gemeente Wezembeek-Oppem, één van de zes randgemeenten, en dient derhalve te worden ingepast in de regeling van het zo-even aangehaalde artikel 13*bis* van de nieuwe gemeentewet.

IV. Feiten

6.1. De verzoeker wordt bij de gemeenteraadsverkiezing te Wezembeek-Oppem op 14 oktober 2012 verkozen tot gemeenteraadslid en rechtstreeks verkozen tot schepen.

6.2. Met een voordrachtsakte wordt hij voorgedragen voor het ambt van burgemeester van de gemeente Wezembeek-Oppem, met als einddatum 31 december 2013. De voordrachtsakte voorziet in de opvolging van de verzoeker vanaf 1 januari 2014 door Frédéric Petit. Deze voordracht wordt op 2 januari 2013 bevestigd door de gemeenteraad van de gemeente Wezembeek-Oppem.

6.3. Met een brief van 5 februari 2013 stelt de procureur-generaal bij het hof van beroep te Brussel de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant ervan in kennis dat wat de verzoeker betreft, na de raadpleging van het nationale bestand, geen strafinformaties, strafonderzoeken of strafrechtsplegingen hangend blijken te zijn bij de parketten of rechtbanken van eerste aanleg van het land. Evenmin zijn er bij de politieparketten en politierechtbanken van de gerechtelijke arrondissementen Leuven, Brussel en Nijvel strafinformaties, strafonderzoeken en/of strafrechtsplegingen hangend.

6.4. Op 18 februari 2013 geeft de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant zijn advies over de voordracht van de verzoeker voor het ambt van burgemeester. Hij maakt voorbehoud bij de benoeming van de verzoeker tot burgemeester.

6.5. Op 25 februari 2013 beslist de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand dat de verzoeker niet wordt benoemd tot burgemeester van de gemeente Wezembeek-Oppem.

Deze beslissing steunt in het bijzonder op de volgende overwegingen:

“[. . .]

Overwegende dat de heer François Van Hoobrouck d’Aspre in de periode van 1 januari 2007 tot 31 december 2012 waarnemend burgemeester was in Wezembeek-Oppem; dat de heer François Van Hoobrouck d’Aspre tot driemaal toe voorgedragen werd gedurende deze

periode als burgemeester en dit telkens resulteerde in een niet-benoeming op 14 november 2007, 24 november 2008 en 30 maart 2010;

Overwegende dat deze niet-benoemingsbesluiten werden ingegeven door het feit dat de voorgedragen kandidaat bij de verzending van de oproepingsbrieven voor de gemeenteraadsverkiezingen van 8 oktober 2006 en de federale verkiezingen van 10 juni 2007 bewust de taalwetgeving heeft overtreden, zoals die door de toezichthoudende overheid wordt geïnterpreteerd en door de Raad van State rechtsgeldig werd bevonden in zijn arresten van 23 december 2004 (nrs. 136.860 tot en met 138.864) en 19 juni 2008 (nr. 184.353);

Overwegende dat deze niet-benoemingsbesluiten ook werden gestoeld op de schending van de taalwetgeving tijdens gemeenteraden en waarbij de voorgedragen kandidaat-burgemeester bij herhaling inbreuken pleegde tegen de bestuursstaalwet of deze inbreuken minstens heeft toegelaten;

Overwegende dat het voorbehoud dat de provinciegouverneur maakt bij de benoeming van de heer François Van Hoobrouck d'Aspre wordt ingegeven door feiten die hebben plaatsgevonden na zijn laatste advies d.d. 15 juli 2009 betreffende de voordracht van de heer Van Hoobrouck d'Aspre als kandidaat-burgemeester;

Overwegende dat het voorbehoud dat de provinciegouverneur maakt bij de benoeming van de heer François Van Hoobrouck d'Aspre wordt ingegeven door het feit dat aan alle kiesgerechtigde inwoners van Wezembeek-Oppem zowel een Nederlandstalige als een Franstalige oproepingsbrief voor de lokale en provinciale verkiezingen van 14 oktober 2012, werd bezorgd; dat dit in strijd is met de taalwetgeving. Overeenkomstig artikel 25 SWT gebruiken de plaatselijke diensten in hun betrekkingen met een particulier de door de betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is. Dit betekent concreet dat de colleges van burgemeester en schepenen de oproepingsbrieven uitsluitend in het Nederlands aan de kiezers mogen bezorgen en dat de Franstalige inwoners het recht hebben een Franstalig exemplaar te bekomen na een simpel verzoek;

Overwegende dat de niet correcte verzending van de oproepingsbrieven ter gelegenheid van de lokale en provinciale verkiezingen van 14 oktober 2012 ertoe heeft geleid dat de heer Van Hoobrouck d'Aspre bij ministerieel besluit van 25 februari 2013 een tuchtstraf voor de schorsing van 3 maanden werd opgelegd;

Overwegende dat de Raad van State in de arresten van 23 december 2004 (nrs. 138.860 tot en met 138.864) heeft geoordeeld dat uit de voorrangstatus van het Nederlands in de randgemeenten wel degelijk een noodzakelijk restrictieve interpretatie van het recht om het bestuur het Frans in plaats van het Nederlands te laten gebruiken voortvloeit en dat het standpunt, dat het verzoek om het Frans in plaats van het Nederlands te gebruiken telkens uitdrukkelijk moet worden herhaald, wel degelijk conform de SWT en de grondwet is;

Overwegende dat Mevrouw Nicole Geerseau-Desmet, de heer Frédéric Petit, mevrouwen Chanta Woitrin-Vinel en Eléonore de Brouhoven de Bergeyck-de Moerloose, toenmalige schepenen in Wezembeek-Oppem,

verklaren geen weet te hebben van de wijze van verdeling van de oproepingsbrieven; dat de heer François van Hoobrouck d'Aspre, waarnemend burgemeester, verklaart in het schepencollege van 9 oktober 2012 dat hij de oproepingsbrieven in ontvangst heeft genomen en dat hij deze persoonlijk deponeerde bij het distributiecentrum BrusselX; dat bijgevolg dient te worden vastgesteld dat de heer Van Hoobrouck d'Aspre een daad heeft gesteld die een inbreuk vormt op de taalwetgeving en in strijd is met uitspraken van de Raad van State als hoogste administratief rechtsorgaan; dat hij immers zowel Nederlandstalige als Franstalige oproepingsbrieven liet verzenden naar alle kiesgerechtigde inwoners van Wezembeek-Oppem;

Overwegende dat in het advies van de provinciegouverneur eveneens melding wordt gemaakt van volgend feit:

Klacht van de heer Walraet: het voorwoord in het gemeentelijk informatieblad van de heer Van Hoobrouck d'Aspre zou niet neutraal zijn en politieke boodschappen verkondigen.

De minister en de gouverneur hadden de heer Van Hoobrouck in het verleden er reeds op gewezen dat een gemeentelijk infoblad niet mag worden tot politiek pamflet (11 juni 2003 en 4 januari 2006). Bij brief van 10 maart 2011 heb ik hem hierop nogmaals gewezen. Tevens werd gevraagd ons een exemplaar te bezorgen van de komende infobladen. Deze werden ons bezorgd en er werden geen politieke boodschappen meer in vermeld.

Overwegende dat dan ook moet worden vastgesteld dat de heer Van Hoobrouck d'Aspre het gemeentelijk infoblad gebruikt heeft voor partijpolitieke doeleinden, ondanks het feit dat hij reeds herhaaldelijk gewezen werd op de richtlijnen dat een infoblad enkel neutrale informatie mag bevatten;

Overwegende dat het voorbehoud van de gouverneur eveneens gestoeld is op het feit dat er tijdens de gemeenteraden van 6 september 2010 en 17 december 2012, zoals reeds herhaaldelijk gebeurde in het verleden, Frans werd gesproken door een gemeenteraadslid en de heer François Van Hoobrouck d'Aspre als voorzitter van de gemeenteraad, hierop opnieuw niet heeft gereageerd;

Overwegende dat de Raad van State meermaals duidelijk gesteld heeft dat gemeenteraadsliden enkel Nederlands mogen spreken; Dat het laatste arrest dateert van 29 juni 2001 en hierin wordt bepaald dat overeenkomstig artikel 23 van de SWT iedere plaatselijke dienst die gevestigd is in de zes randgemeenten uitsluitend de Nederlandse taal mag gebruiken in zijn binnendiensten, in zijn betrekkingen met de diensten waaronder hij ressorteert en zijn betrekkingen met diensten uit het Nederlandse taalgebied en die uit Brussel-Hoofdstad;

Dat aangezien de gemeenteraad een plaatselijke dienst is in de zin van de SWT, uit artikel 23 SWT volgt dat in deze gemeenten bij het tot stand komen van de beslissingen binnen de gemeenteraad uitsluitend het Nederlands mag worden gebruikt, en dat dit ook voor mondelinge tussenkomsten geldt;

Dat dit arrest van de Raad van State van 29 juni 2001 de laatste uitspraak is die met gezag van gewijsde deze betwisting heeft beslecht;

Overwegende dat een mandataris die op een democratische wijze werd verkozen de morele plicht heeft om de wetgeving strikt na te leven; Dat een burgemeester overeenkomstig artikel 64 van het Gemeentedecreet bevoegd is voor de uitvoering van de wetten, decreten en uitvoeringsbesluiten van de federale overheid, het gewest of de gemeenschap en juist als functie heeft toe te zien op en in te staan voor de naleving van de geldende wetten;

Overwegende dat moet worden vastgesteld dat de heer François Van Hoobrouck d'Aspre, kandidaat-burgemeester de uitspraken van de Raad van State als hoogste administratieve rechtsorgaan herhaaldelijk niet respecteert en de deontologie van een burgemeester in het verleden niet ten volle heeft nageleefd;

Overwegende dat de kandidaat-burgemeester niet over de nodige morele eigenschappen en het nodige moreel gezag beschikt om op te treden als vertegenwoordiger en vertrouwensman van de regeringen, onder meer bij het toepassen van de wetten, decreten en verordeningen;

Overwegende dat de heer François Van Hoobrouck d'Aspre derhalve niet voldoet aan de benoemingsvoorwaarden”.

Dit is de bestreden beslissing.

Ze wordt met een aangetekende brief van dezelfde datum aan de verzoeker betekend.

V. Prejudiciële vraag over artikel 13bis van de nieuwe gemeentewet

Standpunt van de partijen

7. De verwerende partij werpt in haar nota op dat de onderhavige procedure voor de algemene vergadering van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State wordt gevoerd met toepassing van artikel 13bis van de nieuwe gemeentewet, zoals ingevoegd bij artikel 10/1 van de pacificatiewet, dat zelf is ingevoegd bij artikel 4 van de reeds genoemde bijzondere wet van 19 juli 2012.

Zij wijst erop dat die bijzondere wet van 19 juli 2012 het voorwerp uitmaakt van een beroep tot vernietiging bij het Grondwettelijk Hof en dat luidens artikel 109 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het

Grondwettelijk Hof over dit beroep uitspraak wordt gedaan binnen zes maanden na de indiening ervan en deze termijn desgevallend kan worden verlengd zonder dat de totale duur van de verlengingen zes maanden mag overschrijden. Volgens haar moet de algemene vergadering van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State krachtens artikel 13*bis*, § 5, van de nieuwe gemeentewet weliswaar binnen negentig dagen na de indiening van de memorie van de verzoeker uitspraak doen over het voorliggende beroep, maar is de voorgeschreven termijn een termijn van orde en staat het buiten kijf dat het beroep in het algemeen en de rechtsgevolgen van het arrest dat daarover zal worden gewezen in het bijzonder, zullen worden gedetermineerd door de uitkomst van het vernietigingsberoep bij het Grondwettelijk Hof.

In die omstandigheden, zo stelt de verwerende partij, moet de uitspraak van de algemene vergadering van de afdeling bestuursrechtspraak over het beroep van de verzoeker ondergeschikt zijn aan de uitspraak van het Grondwettelijk Hof over het beroep tot vernietiging van de bijzondere wet van 19 juli 2012. Daartoe dient volgens de verwerende partij een prejudiciële vraag te worden gesteld aan het Grondwettelijk Hof, die zij als volgt verwoordt:

“Worden de beginselen van gelijkheid en niet-discriminatie en de artikelen 10 en 11 van de Grondwet geschonden, al dan niet in samenhang met artikel 4 van de Grondwet, door artikel 13*bis* van de Nieuwe Gemeentewet, zoals ingevoegd bij artikel 10/1 van de wet van 9 augustus 1988 ‘tot wijziging van de gemeentewet, de nieuwe gemeentewet, de gemeentekieswet, de organieke wet betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, de provinciewet, het Kieswetboek, de wet tot regeling van de provincieraadsverkiezingen en de wet tot regeling van de gelijktijdige parlements- en provincieraadsverkiezingen’ (de zogenaamde ‘pacificatiewet’), van zijn kant ingevoegd bij artikel 4 van de bijzondere wet van 19 juli 2012 ‘houdende wijziging van de wet van 9 augustus 1988 tot wijziging van de gemeentewet, de gemeentekieswet, de organieke wet betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, de provinciewet, het Kieswetboek, de wet tot regeling van de provincieraadsverkiezingen en de wet tot regeling van de gelijktijdige parlements- en provincieraadsverkiezingen (de zogenaamde ‘pacificatiewet’) en van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, wat de benoeming van de burgemeesters van de randgemeenten betreft’, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 22 augustus 2012, in zoverre daarbij de benoeming, door de Vlaamse

regering, van de burgemeesters van de randgemeenten en de bescherming die de Vlaamse regering aan de inwoners van de randgemeenten kan bieden, alsmede de betwisting van die benoeming, anders worden geregeld dan de benoeming, door de betrokken Gewestregering, van de burgemeesters van de andere Belgische of Vlaamse gemeenten in het algemeen, van de andere Belgische of Vlaamse gemeenten met een bijzondere taalregeling in het bijzonder en, nog meer in het bijzonder, van de taalgrensgemeenten in het Vlaamse Gewest alsmede de betwisting van die benoeming, minstens in zoverre het arrest van de algemene vergadering van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State waarbij de weigering tot benoeming teniet wordt gedaan, leidt tot de definitieve benoeming van de aangewezen-burgemeester en tot zijn vervanging als schepen, indien hij als schepen werd verkozen, minstens in zoverre dit eveneens het geval is indien de weigering tot benoeming wordt tenietgedaan wegens een externe illegaliteit in het algemeen of een vormgebrek in het bijzonder?”.

8. De verzoeker werpt ter terechtzitting op dat de gesuggereerde prejudiciële vraag niet ontvankelijk is, omdat geen enkele bepaling van de bijzondere wet van 19 juli 2012 uitdrukkelijk toelaat dat de bestreden weigering tot benoeming wordt tenietgedaan omwille van een vormgebrek.

Volgens de verzoeker is de gesuggereerde prejudiciële vraag bovendien niet nuttig voor de oplossing van het geschil aangezien de meeste aangevoerde middelen de interne wettigheid van het bestreden besluit betwisten.

Ten slotte heeft het Grondwettelijk Hof - zo stelt de verzoeker - in zijn arresten nr. 111/1998 en nr. 124/2010 reeds aangenomen dat de bijzondere situatie van de randgemeenten een regeling *sui generis* ten aanzien van de personen en de inrichtingen in deze gemeenten verantwoordt.

9. De verwerende partij repliceert ter terechtzitting dat de gesuggereerde prejudiciële vraag niet alléén betrekking heeft op de situatie dat de weigering tot benoeming door de algemene vergadering van de afdeling bestuursrechtspraak wordt tenietgedaan omwille van een vormgebrek.

Beoordeling

10. De algemene vergadering van de afdeling bestuursrechtspraak stelt vast dat bij het Grondwettelijk Hof een beroep tot nietigverklaring van de reeds genoemde bijzondere wet van 19 juli 2012 aanhangig is.

Een eventueel door het Grondwettelijk Hof vastgestelde ongrondwettigheid van de door die bijzondere wet ingestelde nieuwe regeling van de benoeming van de burgemeesters van de randgemeenten in artikel 13*bis* van de nieuwe gemeentewet, zou tot gevolg hebben dat de algemene vergadering van de afdeling bestuursrechtspraak niet rechtsgeldig toepassing vermag te maken van de voorgeschreven bijzondere procedure en zij de zaak zelfs niet regelmatig ter behandeling voorgelegd krijgt.

De vraag naar de grondwettigheid van de voormelde regeling moet derhalve worden beantwoord vooraleer de algemene vergadering van de afdeling bestuursrechtspraak kan oordelen of zij het voorliggende beroep verder kan behandelen, volgens de procedure met toepassing waarvan het bij haar aanhangig is gemaakt.

De verwerende partij suggereert daartoe een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof.

11. Het standpunt van de verzoeker dat de gesuggereerde prejudiciële vraag niet ontvankelijk is, wordt niet bijgevalen.

Vooreerst betreft de gesuggereerde prejudiciële vraag de grondwettigheid van de nieuwe benoemingsprocedure van de burgemeesters in de randgemeenten in haar geheel, raakt zij aldus aan de bevoegdheid van de algemene vergadering van de afdeling bestuursrechtspraak om van het geschil kennis te nemen als zodanig en heeft zij niet alléén betrekking op de situatie dat de weigering tot benoeming wordt tenietgedaan omwille van een vormgebrek.

Bovendien oefent de algemene vergadering van de afdeling bestuursrechtspraak het wettigheidscontrole op de weigering tot benoeming, op grond van artikel 13bis, § 5, van de nieuwe gemeentewet, uit “onder identieke voorwaarden als die welke van toepassing zijn op het vernietigingscontentieux, op grond van de gecoördineerde wetten en zijn jurisprudentie” (*Parl. St.* Senaat 2011-2012, nr. 1563/4, 29). Dit wettigheidscontrole heeft bijgevolg ook betrekking op de naleving van substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen. De verzoeker betwist overigens niet dat hij in zijn memorie onder meer de schending van vormvoorschriften aanvoert.

Voorts blijkt niet dat het Grondwettelijk Hof reeds uitspraak heeft gedaan over een vraag of een beroep met een identiek onderwerp.

12. De algemene vergadering van de afdeling bestuursrechtspraak merkt op dat de bijzondere wet van 19 juli 2012 niet in de weg staat aan het stellen van de door de verwerende partij gesuggereerde prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof. Noch uit de tekst van die bijzondere wet, noch uit de parlementaire voorbereiding ervan blijkt immers of kan worden afgeleid dat de bijzondere wetgever heeft beoogd een uitzondering in te stellen op de verplichting die voor de Raad van State uit artikel 26, § 2, eerste lid, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof volgt om aan het Hof een prejudiciële vraag te stellen wanneer voor hem de mogelijke miskennis van in artikel 26, § 1, 3°, bedoelde grondwetsartikelen door de bijzondere wet van 19 juli 2012 wordt aangevoerd.

De omstandigheid dat de bijzondere wet van 19 juli 2012 bepaalt dat de algemene vergadering van de afdeling bestuursrechtspraak zich uitspreekt binnen negentig dagen na de indiening van de memorie, verandert niets daaraan. Deze bepaling maakt immers mede het voorwerp uit van de regeling die het voorwerp uitmaakt van de gesuggereerde prejudiciële vraag. Overigens schort de beslissing om aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen, krachtens artikel 30 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het

Grondwettelijk Hof, de procedure en de termijnen van procedure en verjaring op vanaf de datum van die beslissing tot de datum waarop het arrest van het Grondwettelijk Hof ter kennis wordt gebracht van het rechtscollege dat de prejudiciële vraag heeft gesteld.

Voorts volgt uit artikel 13*bis*, § 1, van de nieuwe gemeentewet dat de aangewezen burgemeester ondertussen gemachtigd blijft alle functies uit te oefenen die aan de burgemeester worden toevertrouwd.

Ten slotte is er geen aanleiding om aan te nemen dat tussen de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof en de bijzondere wet van 19 juli 2012 een conflict bestaat dat ertoe noopt voorrang te geven aan de laatstgenoemde wet. Beide wetten regelen immers van elkaar te onderscheiden aangelegenheden. Bovendien heeft de bijzondere wet van 19 juli 2012, zoals zo-even reeds werd vastgesteld, niet voorzien in een uitzondering op de verplichting die krachtens artikel 26, § 2, eerste lid, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof, op de Raad van State rust om een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof te stellen.

13. Krachtens artikel 26, § 2, eerste lid, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof, is de algemene vergadering van de afdeling bestuursrechtspraak dan ook ertoe gehouden de door de verwerende partij gesuggereerde prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof te stellen.

Het staat aan de Voorzitter van het Grondwettelijk Hof om eventueel de termijnen van de rechtspleging te verkorten overeenkomstig artikel 89*bis*, eerste lid, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof.

VI. Prejudiciële vraag over artikel 7 van de reeds genoemde bijzondere wet van 19 juli 2012

14. In de repliek die zij in haar nota ontwikkelt met betrekking tot het eerste middel, voor zover de verzoeker daarin zou aanvoeren dat hij niet is benoemd tot burgemeester omwille van een vroegere niet-benoeming en dat zulks strijdig is met artikel 7 van de reeds genoemde bijzondere wet van 19 juli 2012, luidens hetwelk het louter bestaan van een beslissing tot weigering van de benoeming voorafgaand aan de inwerkingtreding van deze wet niet kan worden ingeroepen om de weigering van de benoeming van een aangewezen burgemeester te verantwoorden, suggereert de verwerende partij, in ondergeschikte orde, ook een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof te stellen over de bestaanbaarheid van het voormelde artikel 7 met de artikelen 4, 10 en 11 van de Grondwet.

Zij formuleert deze vraag als volgt:

“Worden de artikelen 4, 10 en 11 van de Grondwet geschonden door artikel 7 van de bijzondere wet van 19 juli 2012 ‘houdende wijziging van de wet van 9 augustus 1988 tot wijziging van de gemeentewet, de gemeentekieswet, de organieke wet betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, de provinciewet, het Kieswetboek, de wet tot regeling van de provincieraadsverkiezingen en de wet tot regeling van de gelijktijdige parlements- en provincieraadsverkiezingen (de zogenaamde ‘pacificatiewet’) en van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, wat de benoeming van de burgemeesters van de randgemeenten betreft’, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 22 augustus 2012, in zoverre die bepaling moet worden geïnterpreteerd in die zin dat bij de niet-benoeming van een burgemeester in één van de randgemeenten géén rekening mag gehouden worden met het gedrag van de kandidaat in de periode voorafgaand aan de inwerkingtreding van die bijzondere wet, ook al is dat gedrag nog steeds actueel en relevant wanneer er expliciet in volhard wordt, terwijl voor de benoeming van burgemeesters buiten de randgemeenten wel degelijk rekening mag worden gehouden met hun gedrag voorafgaand aan datzelfde ogenblik?”.

15. Ter terechtzitting werpt de verzoeker op dat de gesuggereerde prejudiciële vraag niet ontvankelijk is, omdat hij in geen enkel van zijn middelen

“uitdrukkelijk” de schending van artikel 7 van de bijzondere wet van 19 juli 2012 aanvoert.

Beoordeling

16. De verzoeker betwist niet het standpunt van de verwerende partij dat zijn uiteenzetting van het eerste middel de indruk kan geven dat hij meent niet benoemd te zijn wegens een vroegere niet-benoeming en dat hij zich aldus beroept op een schending van artikel 7 van de bijzondere wet van 19 juli 2012.

Louter subsidiair - voor zover de eerste aan het Grondwettelijk Hof gestelde prejudiciële vraag een negatief antwoord zou krijgen - en vóór elk onderzoek van het desbetreffende middel, acht de Raad van State het om proceseconomische redenen aangewezen de gesuggereerde prejudiciële vraag, zoals geformuleerd door de verwerende partij, reeds in dit stadium van de rechtspleging aan het Grondwettelijk Hof te stellen.

BESLISSING

1. De Raad van State heropent de debatten.

2. Aan het Grondwettelijk Hof worden de volgende prejudiciële vragen gesteld:

1) Worden de beginselen van gelijkheid en niet-discriminatie en de artikelen 10 en 11 van de Grondwet geschonden, al dan niet samen gelezen met artikel 4 van de Grondwet, door artikel 13bis van de nieuwe gemeentewet, zoals ingevoegd bij artikel 10/1 van de wet van 9 augustus 1988 “tot wijziging van de gemeentewet, de nieuwe gemeentewet, de gemeentekieswet, de organieke wet betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, de provinciewet, het Kieswetboek, de wet tot regeling van de provincieraadsverkiezingen en de wet tot regeling van de gelijktijdige parlements- en provincieraadsverkiezingen”, ingevoegd bij artikel 4 van de bijzondere wet van 19 juli 2012 “houdende wijziging van de wet van 9 augustus 1988 tot wijziging van de gemeentewet, de

gemeentekieswet, de organieke wet betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, de provinciewet, het Kieswetboek, de wet tot regeling van de provincieraadsverkiezingen en de wet tot regeling van de gelijktijdige parlements- en provincieraadsverkiezingen (de zogenaamde ‘pacificatiewet’) en van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, wat de benoeming van de burgemeesters van de randgemeenten betreft”, in zoverre daarbij de benoeming, door de Vlaamse regering, van de burgemeesters van de randgemeenten en de bescherming die de Vlaamse regering aan de inwoners van de randgemeenten kan bieden, alsmede de betwisting van die benoeming, anders worden geregeld dan de benoeming, door de betrokken gewestregering, van de burgemeesters van de andere gemeenten in het algemeen, van de andere gemeenten met een bijzondere taalregeling in het bijzonder en van de taalgrensgemeenten meer in het bijzonder, minstens in zoverre het arrest van de algemene vergadering van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State waarbij de weigering tot benoeming wordt tenietgedaan, daarbij leidt tot de definitieve benoeming van de aangewezen burgemeester en tot zijn vervanging als schepen, indien hij als schepen werd verkozen, en dit eveneens het geval is indien de weigering tot benoeming wordt tenietgedaan wegens een externe illegaliteit in het algemeen of een vormgebrek in het bijzonder?

2) Worden de artikelen 4, 10 en 11 van de Grondwet geschonden door artikel 7 van de bijzondere wet van 19 juli 2012 “houdende wijziging van de wet van 9 augustus 1988 tot wijziging van de gemeentewet, de gemeentekieswet, de organieke wet betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, de provinciewet, het Kieswetboek, de wet tot regeling van de provincieraadsverkiezingen en de wet tot regeling van de gelijktijdige parlements- en provincieraadsverkiezingen (de zogenaamde ‘pacificatiewet’) en van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, wat de benoeming van de burgemeesters van de randgemeenten betreft”, in zoverre die bepaling moet worden geïnterpreteerd in die zin dat bij de niet-benoeming van een burgemeester in één van de randgemeenten géén rekening mag gehouden worden met het gedrag van de kandidaat in de periode voorafgaand aan de inwerkingtreding van die bijzondere wet, ook al is dat gedrag nog steeds actueel en relevant wanneer er expliciet in volhard wordt, terwijl voor de benoeming van burgemeesters buiten de randgemeenten wel degelijk rekening mag worden gehouden met hun gedrag voorafgaand aan datzelfde ogenblik?

3. Na de ontvangst van het antwoord van het Grondwettelijk Hof wordt de zaak aan de bevoegde leden van het auditoraat overgemaakt voor het neerleggen, binnen vijftien dagen, van een aanvullend verslag.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vierentwintig mei tweeduizend dertien van de algemene vergadering van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, die was samengesteld als volgt:

Robert Andersen,	eerste voorzitter van de Raad van State
Roger Stevens,	voorzitter van de Raad van State,
Michel Hanotiau,	kamervoorzitter
Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Michel Leroy,	kamervoorzitter,
Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Odile Daurmont,	kamervoorzitter,
Philippe Quertainmont,	kamervoorzitter,
Jacques Vanhaeverbeek,	kamervoorzitter,
Johan Lust,	kamervoorzitter,
Paul Lewalle,	staatsraad,
Daniël Moons,	staatsraad,
Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
Geert Debersaques,	staatsraad,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Colette Debroux,	staatsraad, verslaggever
Carlo Adams,	staatsraad,
Imre Kovalovszky,	staatsraad,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
Pascale Vandernacht,	staatsraad,
Michel Pâques,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
Luc Cambier,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad, verslaggever,

Pierre Barra,	staatsraad,
Diane Déom,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
Yves Houyet,	staatsraad,
David De Roy,	staatsraad,

bijgestaan door

Christophe Verhaert,	griffier.
----------------------	-----------

De Griffier

De Eerste Voorzitter

Christophe Verhaert

Robert Andersen